

maatte ønske, at den danske Landbrugsjord blev belastet med Skat saa meget som muligt, for saa vilde der være lettest Adgang til den. Jeg tror dog ikke, at danske Jordbrugere nærer noget varmt Ønske om at faa deres Jord belastet med saa megen Skat som muligt, thi jeg tror ikke, at der derudaf vil komme nogen særlig Lykketilstand for dem.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen henviste til, at Ejendomsskatterne til Staten laa faste, de var ikke steget igennem mange Aar; og de var i Virkeligheden smaa. Ja, de er rigtigt. Det ærede Medlem nævnte forskellige indirekte Skatter, som han sammønlignede dermed. Jeg kunde have Lyst til for Kuriositetens Skyld at nævne, at Afitten af de Cigaretter, som Drengene i Danmark ryger, er lig den Skat, Staten faar af alle de faste Ejendomme. Men det er jo ikke noget tilfældigt for saa vidt, thi det er Venstres Standpunkt, at Grundskatterne, Ejendomsskatterne skal være forbeholdt Kommunerne, og deri er hverken Socialdemokraterne eller de Radikale, og jeg tror heller ikke de Konservative, i og for sig uenige med os. Grundskatterne skal i allerhøeste Grad være forbeholdt Kommunerne.

Jeg vender mig da til den højtærede Irerigsminister, som jo forsvarede sit Lovforlag paa vanlig elskværdig Maade, og det ender jo intet at sige til. Den Uoverensstemmelse, der er mellem den højtærede Minister og os, er i og for sig ikke af principiel Art, men den er af saglig Art. Der er visse saglige Punkter, vi ikke er enige med ham om, men jeg haaber, at det skal lykkes os at blive enige om disse Ting. Den højtærede Minister mener, at det vil være vanskeligt at undgaa Forskydninger f. Eks. fra Stionsbyer ud paa Bondelandet, hvis vi ikke tager Nedefældningen af Skatterne. Det er naturligt, at det vil være vanskeligt, men jeg har Tro paa, at det kan lade sig gøre paa en bedre Maade. Derfor har jeg fornuftig Vedkommende og for Venstres Vedkommende taget Afstand fra en Nedefældning af Skatten. Den højtærede Minister mente, at Hartkornsskatterne kunde man i sig selv godt nedfælde, for det var saa gammel en Skat, at der i og for sig ikke var noget at afstedkommes nogen synderlig Uretfærdighed. Deri tager den højtærede Minister fejl, thi Uretten ved Hartkornsskatterne, Uretfærdigheden i dem, er jo ikke ophørt, den opstår den Dag i Dag ude omkring i vore Landdistrikter. Den opstaar bl. a. derved, f. Eks. de gamle Rugarealer, som den højtærede Minister jo kender saa godt fra sine Barndoms- og Ungdomstid, fordi han

er født paa Landet; som en Gang var marktrikuleret og boniteret til en ret høj Værdi, efterhaanden som de lavere Marker kultiveres, stadig falder i Værdi, men beholder den høje Beskatning, og dem over man bestændig Uret imod, fordi de endnu ikke er færdige med Faldet. Men der sker jo — og det paapegede det ærede Medlem Hr. Henningsen — en Uret mere. Det er nemlig denne, at i visse Kommuner har man en forholdsvis meget lav Hartkornsskat og i andre en meget høj, og det vil give sig et meget tydeligt Udslag til Amtskommunerne. Den højtærede Minister udtalte, at man muligvis kunde moderere dette Forhold. Det vil dog maaske have sine Vanskeligheder, og jeg tror, som sagt, ikke, at man skal gaa med til det. Den højtærede Minister har erklæret — og det er ikke uforstaaeligt —, at han ikke er en særlig varm Tilhænger af Ejendomsskylden i den Form, at den bliver en Bygningsskyld, men den højtærede Minister kan ikke afvise det, heller ikke efter det Forslag, han har fremsat, thi han har jo faktisk ogsaa indført Ejendomsskyld, idet han for det første har sagt, at den i alle Tilfælde skulde kunne indføres i Kommunerne, men den er for saa vidt ogsaa indført til Amtet, fordi af den Skat, der nedfældes som Gammel-skat, er en Del Ejendomsskyld. Derfor kan den højtærede Minister ikke være principielt imod, at vi beholder en Ejendomsskyld. Jeg haaber imidlertid, at vi kan komme overens om en saadan Form for Ejendomsskyld, som kan fyldestgøre de Krav, vi fra Venstres Side maa stille, for at vi kan føle os betryggede overfor den Skat, vi kan faa i Fremtiden. Jeg haaber, at det skal lykkes os at komme hinanden i Møde i saa Henseende.

Med Hensyn til Fikseringen af de Skattepromiller, som Kommunerne maa gaa til, udtalte den højtærede Minister store Betænkeligheder. Overfor Bykommunerne har den højtærede Minister jo foreslaaet en absolut Begrænsning. Overfor Amtskommunerne har han ikke foreslaaet en saadan, men der tror jeg ogsaa, det vil blive nødvendigt at foreslaa en Begrænsning, og udover den Promille maa man saa søge at paaligne efter Landkommunallovens § 50. For Landkommunernes Vedkommende kan Spørgsmaalet overvejes. Jeg udtalte mig meget forsigtigt paa dette Omraade; som Ordfører har man jo den Pligt at udtale sig forsigtigere, end naar man kun udtaler sig for egen Regning. Jeg udtalte mig forsigtigt, idet jeg sagde, at hvis der ikke skulde være en Begrænsning, maatte man i hvert Fald ændre Lovforslagets § 2 — jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger § 2; den højt-